

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச்செய்த

|| பெருமாள் திருமொழி ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan of śrīraṅgam

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font. Our sincere thanks to **Smt. Vasundara Ramarajan** for proofreading this document.

பொருள் அடக்கம்

* பெருமாள் திருமொழித் தனியன்கள்	5
1 இருளிரிய	7
2 தேட்டருந்திறல்	11
3 மெய்யில்வாழ்க்கையை	15
4 ஊனேறு	17
5 தருதுயரந்தடாயேல்	19
6 ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்	21
7 ஆலைநீள் கரும்பு	25
8 மன்னு புகழ்	29
9 வன்தாளினினை	31
10 அங்கண் நெடுமதிள்	35

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ பெருமாள் திருமொழித் தனியன்கள் ॥

உடையவர் அருளிச் செய்த தனியன்

இன்னமுதம் ஊட்டுகேன் இங்கேவா பைங்கிளியே! *
தென்னரங்கம் பாடவல்ல சீர்ப்பெருமாள்*- பொன்னம்
சிலைசேர் நுதலியர்வேள் சேரலர்கோன்* எங்கள்
குலசேகரன் என்றே கூறு

மணக்கால் நம்பி அருளிச் செய்த தனியன்

ஆரம் கெடப்பரன் அன்பர் கொள்ளார் என்று* அவர்களுக்கே
வாரங்கொடுகுடப் பாரம்பில் கையிட்டவன்* மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்த செங்கோல் கொல்லி காவலன்* வில்லவர் கோன்
சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர் சிகாமணியே

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ இருளிரிய ॥

திருவரங்கப் பெருமானைக் கண்டு என்கொல் மகிழ்வேன் எனல்

‡இருளிரியச் சுடர் மணிகள் இமைக்கும் நெற்றி*
இனத்துத்தி அணி பணம் ஆயிரங்கள் ஆர்ந்த*
அரவரசப் பெருஞ்சோதி அனந்தன் என்னும்*
அணி விளங்கும் உயர் வெள்ளை அணையை மேவி*
திருவரங்கப் பெரு நகருள் தெண்ணீர்ப் பொன்னி*
திரைக் கையால் அடி வருடப் பள்ளி கொள்ளும்*
கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்டு கொண்டு* என்
கண்ணிணைகள் என்கொலோ களிக்கும் நாளே! (1)

வாயோர் ஈரைஞ்ஞாறு துதங்கள் ஆர்ந்த*
வளை உடம்பின் அழல் நாகம் உமிழ்ந்த செந்தீ*
வீயாத மலர்ச் சென்னி விதானமே போல்*
மேன்மேலும் மிக எங்கும் பரந்த தன் கீழ்*
காயாம்பூ மலர்ப் பிறங்கல் அன்ன மாலைக்*
கடி அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்*
மாயோனை மணத்தூணை பற்றி நின்று* என்
வாயார என்கொலோ வாழ்த்தும் நாளே! (2)

எம்மாண்பின் அயன் நான்கு நாவினாலும்
எடுத்தேத்தி* ஈரிரண்டு முகமும் கொண்டு*
எம்மாடும் எழிற்கண்கள் எட்டினோடும்*
தொழுதேத்தி இனிதிறைஞ்ச நின்ற* செம் பொன்
அம்மான் தன் மலர்க் கமலக் கொப்பூழ் தோன்ற*
அணி அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்*
அம்மான் தன் அடியிணைக் கீழ் அலர்கள் இட்டு* அங்-
கடியவரோடென்கொலோ அணுகும் நாளே! (3)

மாவினை வாய் பிளந்துகந்த மாலை* வேலை
 வண்ணணை என் கண்ணரை வன் குன்றமேந்தி*
 ஆவினை அன்றுய்யக் கொண்ட ஆயர் ஏற்றை*
 அமரர்கள் தம் தலைவனை அந்தமிழின் இன்பப்-
 பாவினை* அவ் வடமொழியைப் பற்றற்றார்கள்*
 பயில் அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்*
 கோவினை நா உற வழுத்தி எந்தன் கைகள்*
 கொய்ம்மலர் தூய் என்குகொலோ கூப்பும் நாளே! (4)

இணையில்லா இன்னிசை யாழ் கெழுமி* இன்பத்-
 தும்புருவும் நாரதனும் இறைஞ்சி ஏத்த*
 துணையில்லாத் தொல் மறைநூல் தோத்திரத்தால்*
 தொல் மலர்க்கண் அயன் வணங்கி ஓவாதேத்த*
 மணிமாட மாளிகைகள் மல்கு செல்வ*
 மதில் அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்*
 மணிவண்ணன் அம்மானைக் கண்டு கொண்டு* என்
 மலர்ச் சென்னி என்குகொலோ வணங்கும் நாளே! (5)

அளிமலர் மேல் அயன் அரன் இந்திரனோடு* ஏனை
 அமரர்கள் தம் குழுவும் அரம்பையரும் மற்றும்*
 தெளிமதி சேர் முனிவர்கள் தம் குழுவும் உந்தித்*
 திசை திசையில் மலர் தூவிச் சென்று சேரும்*
 களிமலர் சேர் பொழில் அரங்கத்துரகம் ஏறிக்*
 கண்வளரும் கடல் வண்ணர் கமலக் கண்ணும்*
 ஒளிமதி சேர் திருமுகமும் கண்டு கொண்டு* என்
 உள்ளமிக என்குகொலோ உருகும் நாளே! (6)

மறம் திகழும் மனம் ஒழித்து வஞ்ச மாற்றி*
 ஐம் புலன்கள் அடக்கி இடர்ப் பாரத் துன்பம்
 துறந்து* இரு முப்பொழுதேத்தி எல்லையில்லாத்-
 தொல் நெறிக்கண்* நிலை நின்ற தொண்டரான*
 அறம்திகழும் மனத்தவர் தம் கதியைப் பொன்னி*
 அணி அரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்*

நிறம் திகழும் மாயோனைக் கண்டென் கண்கள்*
நீர்மல்க என்றுகொலோ நிற்கும் நாளே! (7)

கோல் ஆர்ந்த நெடும் சார்ங்கம் கூனற் சங்கம்*
கொலையாழி கொடுத்தண்டு கொற்ற ஒள் வாள்*
கால் ஆர்ந்த கதிக் கருடன் என்னும் வென்றிக்*
கடும் பறவை இவையனைத்தும் புறம் சூழ் காப்ப*
சேல் ஆர்ந்த நெடுங்கழனி சோலை சூழ்ந்த*
திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்*
மாலோனைக் கண்டின்பக் கலவி எய்தி*
வல்வினையேன் என்றுகொலோ வாழும் நாளே! (8)

தூராத மனக் காதல் தொண்டர் தங்கள்
குழாம் குழுமித்* திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடி*
ஆராத மனக் களிப்போடமுத கண்ணீர்*
மழை சோர நினைந்துருகி ஏத்தி* நாளும்
சீர் ஆர்ந்த முழுவோசை பரவை காட்டும்*
திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்*
போர் ஆழி அம்மாளைக் கண்டு துள்ளிப்*
பூதலத்தில் என்றுகொலோ புரளும் நாளே! (9)

‡வன்பெரு வானகம் உய்ய அமரர் உய்ய
மண் உய்ய* மண் உலகில் மனிசர் உய்ய*
துன்பமிகு துயர் அகல* அயர்வொன்றில்லாச்
சுகம்வளர* அகமகிழும் தொண்டர் வாழ*
அன்பொடு தென்திசை நோக்கிப் பள்ளி கொள்ளும்*
அணி அரங்கன் திருமுற்றத்தடியார் தங்கள்*
இன்பமிகு பெருங்குழுவு கண்டு* யானும்
இசைந்துடனே என்றுகொலோ இருக்கும் நாளே! (10)

‡திடர் விளங்கு கரைப் பொன்னி நடுவு பாட்டுத்*
திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்*
கடல் விளங்கு கருமேனி அம்மான் தன்னைக்*
கண்ணாரக் கண்டுகக்கும் காதல் தன்னால்*

குடை விளங்கு விறல் தானைக் கொற்ற ஓள் வாள்*
கூடலர் கோன் கொடை குலசேகரன் சொற் செய்த*
நடை விளங்கு தமிழ் மாலை பத்தும் வல்லார்*
நலந் திகழ் நாரணன் அடிக் கீழ் நண்ணுவாரே (11)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தேட்டருந்திறல் ॥

அரங்கன் அடியாரது

அடிமைத்திறத்தில் ஈடுபடுதல்

‡தேட்டரும் திறல் தேனினைத்* தென்
அரங்கனைத்* திருமாது வாழ்
வாட்டம் இல் வனமாலை மார்வனை
வாழ்த்தி* மால் கொள் சிந்தையராய்*
ஆட்டமேவி அலந்தழைத்து* அயர்-
வெய்தும் மெய்யடியார்கள் தம்*
ஈட்டம் கண்டிடக் கூடுமேல்* அது
காணும் கண் பயன் ஆவதே (1)

தோடுலா மலர் மங்கை தோளிணை
தோய்ந்ததும்* சுடர் வாளியால்*
நீடுமா மரம் செற்றதும்* நிரை
மேய்த்ததும் இவையே நினைந்து*
ஆடிப்பாடி அரங்கவோ என்ற-
ழைக்கும்* தொண்டர் அடிப் பொடி
ஆடநாம் பெறில்* கங்கை நீர் குடைந்-
தாடும் வேட்கை* என்னாவதே (2)

ஏறடர்த்ததும் ஏனமாய் நிலம்
கீண்டதும்* முன் இராமனாய்*
மாறடர்த்ததும் மண் அளந்ததும்*
சொல்லிப் பாடி* வண் பொன்னிப்பேர்
ஆறுபோல் வரும் கண்ண நீர் கொண்டு*
அரங்கன் கோயில் திருமுற்றம்*
சேறுசெய் தொண்டர் சேவடிச்* செழும்
சேறென் சென்னிக்கணிவனே (3)

தோய்த்த தண் தயிர் வெண்ணெய் பாலுடன்
 உண்டலும்* உடன்றாய்ச்சி கண்டு*
 ஆர்த்த தோள் உடை எம்பிரான்* என்
 அரங்கனுக்கடியார்கள் ஆய்*
 நாத்தழும்பெழ நாரணா! என்ற-
 றைத்து* மெய் தழும்பத் தொழு-
 தேத்தி* இன்புறும் தொண்டர் சேவடி*
 ஏத்தி வாழ்த்தும் என் நெஞ்சமே (4)

பொய்சிலைக் குரல் ஏற்றெருத்தம்
 இறுத்துப்* போரரவீர்த்த கோன்*
 செய்சிலைச் சுடர் சூழ் ஒளித்* திண்ண
 மா மதிள் தென் அரங்கனாம்*
 மெய்சிலைக் கரு மேகம் ஒன்று* தம்
 நெஞ்சில் நின்று திகழப் போய்*
 மெய்சிலிர்ப்பவர் தம்மையே நினைந்து*
 என் மனம் மெய் சிலிர்க்குமே (5)

ஆதி அந்தம் அனந்தம் அற்புதம்
 ஆன* வானவர் தம் பிரான்*
 பாதமா மலர் சூடும் பத்தி
 இலாத* பாவிகள் உய்ந்திட*
 தீதில் நன்னெறி காட்டி* எங்கும்
 திரிந்தரங்கன் எம்மானுக்கே*
 காதல் செய் தொண்டர்க்கெப் பிறப்பிலும்*
 காதல் செய்யும் என் நெஞ்சமே (6)

கார் இனம் புரை மேனி நல் கதிர்
 முத்த* வெண்ணகைச் செய்ய வாய்*
 ஆர மார்வன் அரங்கன் என்னும்*
 அரும் பெரும் சுடர் ஒன்றினைச்*
 சேரும் நெஞ்சினர் ஆகிச் சேர்ந்து*
 கசிந்திழிந்த கண்ணீர்களால்*

வாரநிற்பவர் தாளிணைக்கு* ஒரு
வாரம் ஆகும் என் நெஞ்சமே (7)

மாலை உற்ற கடல் கிடந்தவன்*
வண்டு கிண்டு நறுந் துழாய்*
மாலை உற்ற வரைப் பெருந் திரு-
மார்வனை* மலர்க் கண்ணனை*
மாலை உற்றெழுந்தாடிப் பாடித்*
திரிந்தரங்கள் எம்மானுக்கே*
மாலை உற்றிடும் தொண்டர் வாழ்வுக்கு*
மாலை உற்றதென் நெஞ்சமே (8)

மொய்த்துக் கண் பனி சோர மெய்கள்
சிலிர்ப்ப* ஏங்கி இளைத்து நின்று*
எய்த்துக் கும்பிடு நட்டம் இட்டெழுந்து*
ஆடிப் பாடி இறைஞ்சி* என்
அத்தன் அச்சன் அரங்கனுக்கு* அடி-
யார்கள் ஆகி* அவனுக்கே
பித்தராம் அவர் பித்தர் அல்லர்கள்*
மற்றையார் முற்றும் பித்தரே (9)

‡அல்லி மா மலர் மங்கை நாதன்*
அரங்கன் மெய் அடியார்கள் தம்*
எல்லை இல் அடிமைத் திறத்தினில்*
என்றும் மேவு மனத்தனாம்*
கொல்லி காவலன் கூடல் நாயகன்*
கோழிக்கோன் குலசேகரன்*
சொல்லின் இந்தமிழ் மாலை வல்லவர்*
தொண்டர் தொண்டர்கள் ஆவரே (10)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மெய்யில்வாழ்க்கையை ॥

அழகிய மணவாளன்பால்

மயல் விஞ்சிய நிலையில் எழுந்த மாற்றம்

‡மெய்யில் வாழ்க்கையை* மெய் எனக் கொள்ளும்* இவ்
வையம் தன்னொடும்* கூடுவதில்லை யான்*
ஐயனே* அரங்கா! என்றழைக்கின்றேன்*
மையல் கொண்டொழிந்தேன்* எந்தன் மாலுக்கே (1)

நூலினேர் இடையார்* திறத்தே நிற்கும்*
ஞாலம் தன்னொடும்* கூடுவதில்லை யான்*
ஆலியா அழையா* அரங்கா! என்று*
மால் எழுந்தொழிந்தேன்* எந்தன் மாலுக்கே (2)

மாரனார்* வரி வெம் சிலைக்காட் செய்யும்*
பாரினாரொடும்* கூடுவதில்லை யான்*
ஆர மார்வன்* அரங்கன் அனந்தன்* நல்
நாரணன்* நரகாந்தகன் பித்தனே (3)

உண்டியே உடையே* உகந்தோடும்* இம்
மண்டலத்தொடும்* கூடுவதில்லை யான்*
அண்டவாணன்* அரங்கன் வன் பேய் முலை*
உண்ட வாயன் தன்* உன்மத்தன் காண்மினே (4)

தீதில் நன்னெறி நிற்க* அல்லாது செய்*
நீதி யாரொடும்* கூடுவதில்லை யான்*
ஆதி ஆயன்* அரங்கன் அந் தாமரைப்*
பேதை மா மணவாளன்* தன் பித்தனே (5)

எம் பரத்தர்* அல்லாரொடும் கூடலன்*
உம்பர் வாழ்வை* ஒன்றாகக் கருதிலன்*

தம்பிரான் அமரர்க்கு* அரங்க நகர்*
எம்பிரானுக்கு* எழுமையும் பித்தனே (6)

எத்திறத்திலும்* யாரொடும் கூடும்* அச்-
சித்தந் தன்னைத்* தவிர்த்தனன் செங்கண் மால்*
அத்தனே!* அரங்கா! என்றழைக்கின்றேன்*
பித்தனாய் ஒழிந்தேன்* எம்பிரானுக்கே (7)

பேயரே* எனக்கு யாவரும்* யானும் ஓர்
பேயனே* எவர்க்கும் இது பேசி என்*
ஆயனே!* அரங்கா! என்றழைக்கின்றேன்*
பேயனாய் ஒழிந்தேன்* எம்பிரானுக்கே (8)

‡அங்கை ஆழி* அரங்கன் அடியிணை*
தங்கு சிந்தைத்* தனிப் பெரும் பித்தனாய்க்*
கொங்கர் கோன்* குலசேகரன் சொன்ன சொல்*
இங்கு வல்லவர்க்கு* ஏதம் ஒன்றில்லையே (9)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஊனேறு ॥

திருவேங்கட மலைத் தொடர்பு வேண்டல்

‡ஊனேறு செல்வத்து* உடற்பிறவி யான் வேண்டேன்*
ஆனேறேழ் வென்றான்* அடிமைத் திறம் அல்லால்*
கூனேறு சங்கம் இடத்தான்* தன் வேங்கடத்துக்*
கோனேரி வாழும்* குருகாய்ப் பிறப்பேனே (1)

ஆனாத செல்வத்து* அரம்பையர்கள் தற் சூழ*
வான் ஆளும் செல்வமும்* மண் அரசும் யான் வேண்டேன்*
தேன் ஆர் பூஞ்சோலைத்* திருவேங்கடச் சுனையில்*
மீனாய்ப் பிறக்கும்* விதி உடையேன் ஆவேனே (2)

பின்னிட்ட சடையானும்* பிரமனும் இந்திரனும்*
துன்னிட்டு புகல் அரிய* வைகுந்த நீள் வாசல்*
மின் வட்டச் சுடராழி* வேங்கடக்கோன் தான் உமிழும்*
பொன் வட்டில் பிடித்துடனே* புகப் பெறுவேன் ஆவேனே (3)

ஒண் பவள வேலை* உலவு தண் பாற்கடலுள்*
கண் துயிலும் மாயோன்* கழலிணைகள் காண்பதற்கு*
பண் பகரும் வண்டினங்கள்* பண் பாடும் வேங்கடத்துச்*
செண்பகமாய் நிற்கும்* திருவுடையேன் ஆவேனே (4)

கம்பமத யானை* கழுத்தகத்தின் மேல் இருந்து*
இன்பமரும் செல்வமும்* இவ் அரசும் யான் வேண்டேன்*
எம் பெருமான் ஈசன்* எழில் வேங்கட மலை மேல்*
தம்பகமாய் நிற்கும்* தவம் உடையேன் ஆவேனே (5)

மின்னனைய நுண்ணிடையார்* உருப்பசியும் மேனகையும்*
அன்னவர்தம் பாடலொடும்* ஆடல் அவை ஆதரியேன்*
தென்ன என வண்டினங்கள்* பண் பாடும் வேங்கடத்துள்*
அன்னனைய பொற்குவடாம்* அருந்தவத்தன் ஆவேனே (6)

வான் ஆளும் மா மதி போல்* வெண் குடைக்கீழ்* மன்னவர் தம்
 கோன் ஆகி வீற்றிருந்து* கொண்டாடும் செல்வறியேன்*
 தேனார் பூஞ்சோலைத்* திரு வேங்கட மலை மேல்*
 கானாறாய்ப் பாயும்* கருத்துடையேன் ஆவேனே (7)

பிறை ஏறு சடையானும்* பிரமனும் இந்திரனும்*
 முறையாய் பெரு வேள்விக்* குறை முடிப்பான் மறை ஆனான்*
 வெறியார் தண் சோலைத்* திரு வேங்கடமலை மேல்*
 நெறியாய்க் கிடக்கும்* நிலை உடையேன் ஆவேனே (8)

‡செடியாய் வல்வினைகள் தீர்க்கும்* திருமாலே*
 நெடியானே! வேங்கடவா!* நின் கோயிலின் வாசல்*
 அடியாரும் வானவரும்* அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்*
 படியாய்க் கிடந்து* உன் பவளவாய் காண்பேனே (9)

உம்பர் உலகாண்டு* ஒரு குடைக்கீழ் உருப்பசிதன்*
 அம்பொற் கலை அல்குல்* பெற்றாலும் ஆதரியேன்*
 செம் பவள வாயான்* திருவேங்கடம் என்னும்*
 எம்பெருமான் பொன்மலை மேல்* ஏதேனும் ஆவேனே (10)

‡மன்னிய தண் சாரல்* வட வேங்கடத்தான் தன்*
 பொன்னியலும் சேவடிகள்* காண்பான் புரிந்திறைஞ்சி*
 கொன்னவிலும் கூர்வேல்* குலசேகரன் சொன்ன*
 பன்னிய நூல் தமிழ் வல்லார்* பாங்காய் பத்தர்களே (11)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தருதுயரந்தடாயேல் ॥

விற்றுவக் கோட்டம்மானையே வேண்டி நின்றல்

‡தருதுயரம் தடாயேல்* உன் சரண் அல்லால் சரண் இல்லை*
விரை குழுவு மலர்ப் பொழில் சூழ்* விற்றுவக்கோட்டம்மானே*
அரிசினத்தால் ஈன்ற தாய்* அகற்றிடினும்* மற்றவள் தன்
அருள் நினைந்தே அழும் குழவி* அதுவே போன்றிருந்தேனே (1)

கண்டார் இகழ்வனவே* காதலன் தான் செய்திடினும்*
கொண்டானை அல்லால்* அறியாக் குலமகள் போல்*
விண் தோய் மதிள் புடை சூழ்* விற்றுவக்கோட்டம்மா* நீ
கொண்டாளாயாகிலும்* உன் குரைகழலே கூறுவனே (2)

மீன் நோக்கும் நீள் வயல் சூழ்* விற்றுவக்கோட்டம்மா* என்
பால் நோக்காய் ஆகிலும்* உன் பற்றல்லால் பற்றில்லேன்*
தான் நோக்காது* எத்துயரம் செய்திடினும்* தார் வேந்தன்
கோல் நோக்கி வாழும்* குடி போன்றிருந்தேனே (3)

வாளால் அறுத்துச் சுடினும்* மருத்துவன்பால்*
மாளாத காதல்* நோயாளன் போல் மாயத்தால்*
மீளாத் துயர் தரினும்* விற்றுவக்கோட்டம்மா* நீ
ஆளா உனதருளே* பார்ப்பன் அடியேனே (4)

வெங்கண் திண் களிறடர்த்தாய்* விற்றுவக்கோட்டம்மானே*
எங்குப் போய் உய்கேன்* உன் இணையடியே அடையலல்லால்*
எங்கும் போய்க் கரை காணாது* எறி கடல்வாய் மீண்டேயும்*
வங்கத்தின் கூம்பேறும்* மாப் பறவை போன்றேனே (5)

செந்தழலே வந்து* அழலைச் செய்திடினும்* செங்கமலம்
அந்தரம் சேர்* வெங்கதிரோற்கல்லால் அலராவால்*
வெந்துயர் வீட்டாவிடினும்* விற்றுவக்கோட்டம்மா* உன்
அந்தமில் சீர்க்கல்லால்* அகம் குழைய மாட்டேனே (6)

எத்தனையும் வான் மறந்த* காலத்தும் பைங்கூழ்கள்*
 மைத்தெழுந்த மா முகிலே* பார்த்திருக்கும் மற்றவை போல்*
 மெய்த் துயர் வீட்டாவிடினும்* விற்றுவக்கோட்டம்மா* என்
 சித்தம் மிக உன்பாலே* வைப்பன் அடியேனே (7)

தொக்கிலங்கி யாறெல்லாம்* பரந்தோடித்* தொடுகடலே
 புக்கன்றிப் புறம்நிற்க* மாட்டாத மற்றவை போல்*
 மிக்கிலங்கு முகில் நிறத்தாய்* விற்றுவக்கோட்டம்மா* உன்
 புக்கிலங்கு சீர் அல்லால்* புக்கிலன் காண் புண்ணியனே (8)

நின்னையே தான் வேண்டி* நீள் செல்வம் வேண்டாதான்*
 தன்னையே தான் வேண்டும்* செல்வம் போல் மாயத்தால்*
 மின்னையே சேர் திகிரி* விற்றுவக்கோட்டம்மானே*
 நின்னையே தான் வேண்டி* நிற்பன் அடியேனே (9)

‡விற்றுவக்கோட்டம்மா* நீ வேண்டாயே ஆயிடினும்*
 மற்றாரும் பற்றில்லேன் என்று* அவனைத் தாள் நயந்த*
 கொற்றவேல் தானைக்* குலசேகரன் சொன்ன*
 நற்றமிழ் பத்தும் வல்லார்* நண்ணார் நரகமே (10)

|| குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஏர்மலர்ப்பூங்குழல் ॥

ஆய்ச்சியர் ஊடி அமலனை என்கல்

‡ஏர் மலர்ப் பூங்குழல் ஆயர் மாதர்*
எனைப் பலர் உள்ள இவ்வூரில்* உன்றன்
மார்வு தழுவுதற்கு* ஆசையின்மை
அறிந்தறிந்தே உன்றன் பொய்யைக் கேட்டு*
கூர் மழை போல் பனிக் கூதல் எய்திக்*
கூசி நடுங்கி யமுனை யாற்றில்*
வார் மணல் குன்றில் புலர நின்றேன்*
வாசுதேவா! உன் வரவு பார்த்தே (1)

கொண்டை ஒண் கண் மடவாள் ஒருத்தி*
கீழை அகத்துத் தயிர் கடையக்-
கண்டு* ஒல்லை நானும் கடைவன் என்று*
கள்ள விழியை விழித்துப் புக்கு*
வண்டமர் பூங்குழல் தாழ்ந்துலாவ*
வாண்முகம் வேர்ப்பச் செவ்வாய்த் துடிப்ப*
தண் தயிர் நீ கடைந்திட்ட வண்ணம்*
தாமோதரா! மெய் அறிவன் நானே (2)

கருமலர்க் கூந்தல் ஒருத்தி தன்னைக்*
கடைக்கணித்து* ஆங்கே ஒருத்தி தன்பால்
மருவி மனம் வைத்து* மற்றொருத்திக்-
குரைத்து* ஒரு பேதைக்குப் பொய் குறித்து*
புரிசுழல் மங்கையொருத்தி தன்னைப்-
புணர்தி* அவளுக்கும் மெய்யன் அல்லை*
மருதிறுத்தாய் உன் வளர்த்தியூடே*
வளர்கின்றதால் உன்றன் மாயை தானே (3)

தாய் முலைப் பாலில் அமுதிருக்கத்*
 தவழ்ந்து தளர் நடை இட்டுச் சென்று*
 பேய் முலை வாய்வைத்து நஞ்சை உண்டு*
 பித்தன் என்றே பிறர் ஏச நின்றாய்*
 ஆய்மிகு காதலோடு யான் இருப்ப*
 யான் விட வந்த என் தூதியோடே*
 நீ மிகு போகத்தை நங்குகந்தாய்*
 அதுவும் உன் கோரம்புக்கேற்கும் அன்றே (4)

மின்னொத்த நுண்ணிடையாளைக் கொண்டு*
 வீங்கிருள் வாய் என்றன் வீதியூடே*
 பொன்னொத்த ஆடை குக்கூடலிட்டுப்*
 போகின்ற போது நான் கண்டு நின்றேன்*
 கண்ணுற்றவளை நீ கண்ணாலிட்டுக்*
 கை விளிக்கின்றதும் கண்டே நின்றேன்*
 என்னுக்கவளை விட்டிங்கு வந்தாய்*
 இன்னம் அங்கே நட நம்பி! நீயே (5)

மற் பொரு தோள் உடை வாசுதேவா*
 வல்வினையேன் துயில் கொண்டவாரே*
 இற்றை இரவிடை ஏமத்தென்னை*
 இன்னணை மேல் இட்டகன்று நீ போய்*
 அற்றை இரவும் ஓர் பிற்றை நாளும்*
 அரிவையரோடும் அணைந்து வந்தாய்*
 எற்றுக்கு நீ என் மருங்கில் வந்தாய்*
 எம்பெருமான்! நீ எழுந்தருளே (6)

பையரவின் அணைப் பள்ளியினாய்*
 பண்டையோம் அல்லோம் நாம்* நீ உகக்கும்
 மையரி ஒண் கண்ணினாரும் அல்லோம்*
 வைகி எம் சேரி வரவொழி நீ*
 செய்ய உடையும் திருமுகமும்*
 செங்கனி வாயும் குழலும் கண்டு*

பொய் ஒரு நாள் பட்டதே அமையும்*
புள்ளுவம் பேசாதே போகு நம்பீ (7)

என்னை வருக எனக் குறித்திட்டு*
இனமலர் முல்லையின் பந்தர் நீழல்*
மன்னி அவளைப் புணரப் புக்கு*
மற்றென்னைக் கண்டுமுறா நெகிழ்ந்தாய்*
பொன்னிற ஆடையைக் கையில் தாங்கிப்*
பொய் அச்சம் காட்டி நீ போதியேலும்*
இன்னம் என் கையகத்தீங்கொரு நாள்*
வருதியேல் என் சினம் தீர்வன் நானே (8)

மங்கலநல் வனமாலை மார்வில்
இலங்க* மயில் தழைப் பீலி சூடி*
பொங்கிள ஆடை அரையில் சாத்திப்*
பூங்கொத்துக் காதில் புணரப்பெய்து*
கொங்குநறுங்குழலார்களோடு*
குழைந்து குழல் இனிதூதி வந்தாய்*
எங்களுக்கே ஒரு நாள் வந்தாத*
உன் குழலின் இசை போதராதே (9)

‡அல்லி மலர்த் திருமங்கை கேள்வன்
தன்னை நயந்து* இள ஆய்ச்சிமார்கள்*
எல்லிப் பொழுதினில் ஏமத்தாடி*
எள்கி உரைத்த உரையதனைக்*
கொல்லி நகர்க்கிறை கூடற்கோமான்*
குலசேகரன் இன்னிசையில் மேவிச்*
சொல்லிய இன் தமிழ் மாலை பத்தும்*
சொல்ல வல்லார்க்கில்லை துன்பந் தானே (10)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஆலைநீள் கரும்பு ॥

சேய் வளர் காட்சியின் சீரை யசோதை போல்
தாய் தேவகி பெறாத் தாழ்வெண்ணிப் புலம்பல்

‡ஆலை நீள் கரும்பன்னவன் தாலோ*
அம்புயத் தடங்கண்ணினன் தாலோ*
வேலை நீர் நிறத்தன்னவன் தாலோ*
வேழப் போதகம் அன்னவன் தாலோ*
ஏல வார் குழல் என்மகன் தாலோ*
என்றென்றுன்னை என் வாயிடை நிறையத்*
தால் ஒலித்திடும் திருவினை இல்லாத்*
தாயரில் கடை ஆயின தாயே (1)

வடிக் கொள் அஞ்சனம் எழுது செம் மலர்க்கண்*
மருவி மேல் இனிதொன்றினை நோக்கி*
முடக்கிச் சேவடி மலர்ச் சிறு கருந்தாள்*
பொலியு நீர் முகில் குழவியே போல*
அடக்கியாரச் செஞ்சிறு விரல் அனைத்தும்*
அங்கையோடணைந்தானையிற் கிடந்த*
கிடக்கை கண்டிடப் பெற்றிலன் அந்தோ*
கேசவா! கெடுவேன் கெடுவேனே (2)

முந்தை நன்முறை அன்புடை மகளிர்*
முறை முறை தம் தம் குறங்கிடை இருத்தி*
எந்தையே! என்றன் குலப் பெரும் சுடரே*
எழு முகில் கணத்தெழில் கவரேறே*
உந்தை யாவன் என்றுரைப்ப* நின் செங்கேழ்
விரலினும் கடைக் கண்ணினும் காட்ட*
நந்தன் பெற்றனன் நல்வினை யில்லா*
நங்கள் கோன் வசுதேவன் பெற்றிலனே (3)

களிநிலா எழில் மதி புரை முகமும்*
 கண்ணனே! திண்கை மார்வும் திண்தோளும்*
 தளிமலர்க் கருங்குழல் பிறை அதுவும்*
 தடங்கொள் தாமரைக் கண்களும் பொலிந்த*
 இளமை இன்பத்தை இன்றென்றன் கண்ணால்*
 பருகு வேற்கிவள் தாயென நினைந்த*
 அளவில் பிள்ளைமை இன்பத்தை இழந்த*
 பாவியேன் எனதாவி நில்லாதே (4)

மருவும்நின் திருநெற்றியில் சுட்டி
 அசைதர* மணி வாயிடை முத்தம்
 தருதலும்* உன்றன் தாதையைப் போலும்*
 வடிவு கண்டு கொண்டுள்ளமுள் குளிர்*
 விரலைச் செஞ்சிறு வாயிடைச் சேர்த்து*
 வெகுளியாய் நின்றுரைக்கும் அவ்வரையும்*
 திருவிலேன் என்றும் பெற்றிலேன்* எல்லாம்
 தெய்வ நங்கை யசோதை பெற்றாளே (5)

தண்ணந் தாமரைக் கண்ணனே கண்ணா*
 தவழ்ந்தெழுந்து தளர்ந்ததோர் நடையால்*
 மண்ணில் செம் பொடி ஆடி வந்து* என்றன்
 மார்வில் மன்னிடப் பெற்றிலேன் அந்தோ*
 வண்ணச் செஞ்சிறு கைவிரல் அனைத்தும்*
 வாரி வாய்க்கொண்ட அடிசிலின் மிச்சில்*
 உண்ணப் பெற்றிலேன் ஓ! கொடு வினையேன்*
 என்னை என் செய்யப் பெற்றதெம் மோயே (6)

குழகனே! என்றன் கோமளப் பிள்ளாய்*
 கோவிந்தா! என் குடங்கையில் மன்னி*
 ஒழுகுபேர் எழில் இளம் சிறு தளிர் போல்*
 ஒரு கையால் ஒரு முலை முகம் நெருடா*
 மழலை மென்னகை இடையிடை அருளா*
 வாயிலே முலை இருக்க என் முகத்தே*

எழில்கொள் நின் திருக் கண்ணிணை நோக்கம்
தன்னையும்* இழந்தேன் இழந்தேனே (7)

முழுதும் வெண்ணெய் அளைந்து தொட்டுண்ணும்*
முகிழ் இளம் சிறுத் தாமரைக் கையும்*
எழில்கொள் தாம்பு கொண்டடிப்பதற் கெள்கும்
நிலையும்* வெண் தயிர் தோய்ந்த செவ்வாயும்*
அழுகையும் அஞ்சி நோக்கும் அந்நோக்கும்*
அணிகொள் செஞ்சிறு வாய் நெளிப்பதுவும்*
தொழுகையும் இவை கண்ட அசோதை*
தொல்லை இன்பத்திறுதி கண்டாளே (8)

குன்றினால் குடை கவித்ததும்* கோலக்-
குரவை கோத்ததும் குடமாட்டும்*
கன்றினால் விளவெறிந்ததும்* காலால்
காளியன் தலை மிதித்ததும் முதலா*
வென்றி சேர் பிள்ளை நல் விளையாட்டம்
அனைத்திலும்* அங்கென் உள்ளம் உள் குளிர*
ஒன்றும் கண்டிடப் பெற்றிலேன் அடியேன்*
காணுமாறினி உண்டெனில் அருளே (9)

வஞ்ச மேவிய நெஞ்சடைப் பேய்ச்சி*
வரண்டு நார் நரம்பெழக் கரிந்துக்க*
நஞ்சம் ஆர்தரு சுழிமுலை அந்தோ*
சுவைத்து நீ அருள் செய்து வளர்ந்தாய்*
கஞ்சன் நாள் கவர் கருமுகில் எந்தாய்*
கடைப்பட்டேன் வெறிதே முலை சுமந்து*
தஞ்ச மேல் ஒன்றிலேன் உய்ந்திருந்தேன்*
தக்கதே நல்ல தாயைப் பெற்றாயே (10)

‡மல்லை மா நகர்க்கிறையவன் தன்னை*
வான் செலுத்தி வந்தீங்கணை மாயத்து*
எல்லையில் பிள்ளை செய்வன காணாத்*
தெய்வத் தேவகி புலம்பிய புலம்பல்*

கொல்லி காவலன் மால் அடி முடிமேல்*
கோலமாம் குலசேகரன் சொன்ன*
நல்லிசைத் தமிழ் மாலை வல்லார்கள்*
நண்ணுவார் ஒல்லை நாரணன் உலகே (11)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மன்னு புகழ் ॥

கண்ணபுரத்தொளிர் காசுத்தன் தாலாட்டு

‡மன்னு புகழ் கௌசலை தன்* மணிவயிறு வாய்த்தவனே*
தென் இலங்கைக் கோன் முடிகள்* சிந்துவித்தாய் செம்பொன்சேர்*
கன்னி நன் மா மதிள் புடைசூழ்* கணபுரத்தென் கருமணியே*
என்னுடைய இன்னமுதே* இராகவனே! தாலேலோ! (1)

புண்டரிக மலரதன்மேல்* புவனி எல்லாம் படைத்தவனே*
திண் திறலாள் தாடகை தன்* உரம் உருவச் சிலை வளைத்தாய்*
கண்டவர் தம் மனம் வழங்கும்* கணபுரத்தென் கருமணியே*
எண்டிசையும் ஆளுடையாய்* இராகவனே! தாலேலோ! (2)

கொங்கு மலி கருங்குழலாள்* கோசலை தன் குலமதலாய்*
தங்கு பெரும் புகழ்ச்சனகன்* திருமருகா தாசரதீ*
கங்கையிலும் தீர்த்தமலி* கணபுரத்தென் கருமணியே*
எங்கள் குலத்தின்னமுதே* இராகவனே! தாலேலோ! (3)

தாமரை மேல் அயனவனைப்* படைத்தவனே* தசரதன் தன்
மாமதலாய்* மைதிலி தன் மணவாளா!* வண்டினங்கள்
காமரங்கள் இசைபாடும்* கணபுரத்தென் கருமணியே*
ஏமருவும் சிலை வலவா* இராகவனே! தாலேலோ! (4)

பார் ஆளும் படர் செல்வம்* பரத நம்பிக்கே அருளி*
ஆரா அன்பிளையவனோடு* அருங்கானம் அடைந்தவனே*
சீர் ஆளும் வரை மார்பா* திருக் கண்ண புரத்தரசே*
தார் ஆளும் நீண் முடி* என் தாசரதீ! தாலேலோ! (5)

சுற்றம் எல்லாம் பின் தொடரத்* தொல் கானம் அடைந்தவனே*
அற்றவர்கட்கரு மருந்தே* அயோத்தி நகர்க்கதிபதியே*
சுற்றவர்கள் தாம் வாழும்* கணபுரத்தென் கருமணியே*
சிற்றவைதன் சொல் கொண்ட* சீராமா! தாலேலோ! (6)

ஆலினிலைப் பாலகனாய்* அன்றுலகம் உண்டவனே*
 வாலியை கொன்றரசு* இளைய வானரத்துக்களித்தவனே*
 காலின்மணி கரை அலைக்கும்* கணபுரத்தென் கருமணியே*
 ஆலிநகர்க்கதிபதியே* அயோத்திமனே! தாலேலோ! (7)

மலையதனால் அணை கட்டி* மதிள் இலங்கை அழித்தவனே*
 அலை கடலைக் கடைந்து* அமரர்க்கமுதருளிச் செய்தவனே*
 கலைவலவர் தாம் வாழும்* கணபுரத்தென் கருமணியே*
 சிலைவலவா சேவகனே* சீராம! தாலேலோ! (8)

தளையவிழும் நறுங்குஞ்சித்* தயரதந் தன் குல மதலாய்*
 வளைய ஒரு சிலையதனால்* மதிள் இலங்கை அழித்தவனே*
 களைகமுநீர் மருங்கலரும்* கணபுரத்தென் கருமணியே*
 இளையவர்கட்கருள் உடையாய்* இராகவனே! தாலேலோ! (9)

‡தேவரையும் அசுரரையும்* திசைகளையும் படைத்தவனே*
 யாவரும் வந்தடிவணங்க* அரங்க நகர்த் துயின்றவனே*
 காவிரி நல்நதி பாயும்* கணபுரத்தென் கருமணியே*
 ஏவரி வெஞ்சிலை வலவா* இராகவனே! தாலேலோ! (10)

‡கன்னிநன் மா மதிள் புடைசூழ்* கணபுரத்தென் காசுத்தன்
 தன் அடிமேல்* தாலேலோ என்றுரைத்த* தமிழ் மலை*
 கொல் நவிலும் வேல் வலவன்* குடைக் குலசேகரன் சொன்ன*
 பன்னியநூல் பத்தும் வல்லார்* பாங்காய பத்தர்களே (11)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ வன்தாளினினை ॥

தனயன் காண் புகத் தசரதன் புலம்பல்

‡வன்தாளின் இணை வணங்கி வளநகரம்
தொழுதேத்த* மன்னன் ஆவான்
நின்றாயை* அரியணை மேல் இருந்தாயை*
நெடுங்கானம் படரப் போகு
என்றாள்* எம் இராமாவோ* உனைப் பயந்த
கைகேசி தன் சொற் கேட்டு*
நன்றாக நானிலத்தை ஆள்வித்தேன்*
நன்மகனே! உன்னை நானே (1)

வெவ்வாயேன் வெவ்வுரை கேட்டு* இருநிலத்தை
வேண்டாதே விரைந்து வென்றி*
மைவாய களிறொழிந்து தேரொழிந்து*
மாவொழிந்து வனமே மேவி*
நெய்வாய வேல் நெடுங்கண்* நேரிழையும்
இளங்கோவும் பின்பு போக*
எவ்வாறு நடந்தனையெம் இராமாவோ!*
எம்பெருமான்! என் செய்கேனே (2)

கொல் அணை வேல் வரி நெடுங்கண்* கோசலை தன்
குலமதலாய்! குனி வில் ஏந்தும்*
மல் அணைந்த வரைத் தோளா* வல் வினையேன்
மனம் உருக்கும் வகையே கற்றாய்*
மெல் அணைமேல் முன் துயின்றாய் இன்றினிப் போய்*
வியன் கான மரத்தின் நீழல்*
கல் அணைமேல் கண் துயிலக் கற்றனையோ*
காகுத்தா! கரிய கோவே (3)

வா போகு வா இன்னம் வந்து* ஒருகால்
 கண்டுபோ மலராளர் கூந்தல்*
 வேய் போலும் எழில் தோளி தன் பொருட்டா*
 விடையோன் தன் வில்லைச் செற்றாய்*
 மா போகு நெடுங்கானம்* வல்வினையேன்
 மனம் உருக்கும் மகனே!* இன்று
 நீ போக என் நெஞ்சம்* இருபிளவாய்ப்-
 போகாதே நிற்கு மாறே (4)

பொருந்தார் கை வேல் நுதிபோல் பரல் பாய*
 மெல்லடிகள் குருதி சோர*
 விரும்பாத கான் விரும்பி வெயில் உறைப்ப*
 வெம் பசினோய் கூர* இன்று
 பெரும் பாவியேன் மகனே! போகின்றாய்*
 கேகயர்கோன் மகளாய்ப் பெற்ற*
 அரும்பாவி சொற் கேட்ட* அருவினையேன்
 என் செய்கேன்! அந்தோ! யானே (5)

அம்மா! என்றுகந்தழைக்கும்* ஆர்வச்சொல்
 கேளாதே அணி சேர் மார்வம்*
 என் மார்வத்திடை அழுந்தத் தழுவாதே*
 முழுசாதே மோவாதுச்சி*
 கைம்மாவின் நடை அன்ன மென்னடையும்*
 கமலம் போல் முகமும் காணாது*
 எம்மாணை என் மகனை இழந்திட்ட*
 இழிதகையேன் இருக்கின்றேனே (6)

பூ மருவு நறுங்குஞ்சி புன்சடையாய்ப்-
 புனைந்து* பூந் துகில் சேர் அல்குல்*
 காமர் எழில் விழல் உடுத்துக் கலன் அணியாது*
 அங்கங்கள் அழகு மாறி*
 ஏ மரு தோள் என் புதல்வன்* யான் இன்று
 செலத்தக்க வனம் தான் சேர்தல்*

தூ மறையீர் இது தகவோ* சுமந்திரனே!
வசிட்டனே! சொல்லீர் நீரே (7)

பொன் பெற்றார் எழில் வேதப் புதல்வனையும்*
தம்பியையும் பூவை போலும்*
மின் பற்றா நுண்மருங்குல் மெல்லியல் என்*
மருகியையும் வனத்தில் போக்கி*
நின் பற்றா நின் மகன்மேல் பழி விளைத்திட்டு*
என்னையும் நீள் வானில் போக்க*
என் பெற்றாய் கைகேசீ* இரு நிலத்தில்
இனிதாக இருக்கின்றாயே (8)

முன் ஒருநாள் மழுவாளி சிலைவாங்கி*
அவன் தவத்தை முற்றும் செற்றாய்*
உன்னையும் உன் அருமையையும் உன்மோயின்
வருத்தமும்* ஒன்றாகக் கொள்ளாது*
என்னையும் என் மெய்யுரையும் மெய்யாகக்-
கொண்டு* வனம் புக்க எந்தாய்*
நின்னையே மகனாகப் பெறப்பெறுவேன்*
ஏழ் பிறப்பும் நெடுந் தோள் வேந்தே (9)

தேனகு மா மலர்க் கூந்தல்* கௌசலையும்
சுமித்திரையும் சிந்தை நோவ*
கூன் உருவின் கொடுந்தொழுத்தை சொற்கேட்ட*
கொடியவள் தன் சொற்கொண்டு* இன்று
கானகமே மிகவிரும்பி* நீ துறந்த
வளநகரைத் துறந்து* நானும்
வானகமே மிகவிரும்பிப் போகின்றேன்*
மனு குலத்தார் தங்கள் கோவே (10)

‡ஏரார்ந்த கரு நெடுமால் இராமனாய்*
வனம் புக்க அதனுக்காற்றாத்*
தாரார்ந்த தடவரைத் தோள் தயரதன் தான்
புலம்பிய* அப்புலம்பல் தன்னை*

கூரார்ந்த வேல் வலவன்* கோழியர்கோன்
குடைக் குலசேகரன் சொற் செய்த*
சீரார்ந்த தமிழ் மாலை இவை வல்லார்*
தீ நெறிக்கண் செல்லார் தாமே (11)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ அங்கண் நெடுமதிள் ॥

தில்லைநகர்த் திருச்சித்திர கூடத்தில்
தொல்லிராமனாய்த் தோன்றிய கதைமுறை

‡அங்கணெடு மதிள் புடை சூழ் அயோத்தி என்னும்*
அணி நகரத்துலகனைத்தும் விளக்கும் சோதி*
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி*
விண் முழுதும் உயக் கொண்ட வீரன் தன்னைச்*
செங்கண் நெடுங்கரு முகிலை இராமன் தன்னைத்*
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*
எங்கள் தனி முதல்வனை எம்பெருமான் தன்னை*
என்றுகொலோ கண்குளிரக் காணும் நாளே (1)

வந்தெதிர்ந்த தாடகை தன் உரத்தைக் கீறி*
வரு குருதி பொழிதரவன் கணை ஒன்றேவி*
மந்திரம் கொள் மறை முனிவன் வேள்வி காத்து*
வல்லரக்கர் உயிர் உண்ட மைந்தன் காண்மின்*
செந்தளிர்வாய் மலர் நகை சேர் செழுந்தண் சோலைத்*
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*
அந்தணர்கள் ஒரு மூவாயிரவர் ஏத்த*
அணிமணி ஆசனத்திருந்த அம்மான் தானே (2)

செல்வரிநற் கருநெடுங்கண் சீதைக் காகிச்*
சினவிடையோன் சிலையிறுத்து மழு வாள் ஏந்தி*
வெவ்வரிநற் சிலைவாங்கி வென்றி கொண்டு*
வேல்வேந்தர் பகை தடிந்த வீரன் தன்னை*
தெவ்வர் அஞ்ச நெடும்புரிசை உயர்ந்த பாங்கர்த்*
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*
எவ்வரிவெம் சிலைத்தடக்கை இராமன் தன்னை*
இறைஞ்சுவார் இணையடியே இறைஞ்சினேனே (3)

தொத்தலர் பூஞ்சுரிகுழல் கைகேசி சொல்லால்*
 தொன்னகரம் துறந்து துறைக் கங்கை தன்னை*
 பத்தி உடைக் குகன் கடத்த வனம் போய்ப் புக்குப்*
 பரதனுக்கு பாதுகமும் அரசும் ஈந்து*
 சித்ரகூடத்திருந்தான் தன்னை* இன்று
 தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*
 எத்தனையும் கண்குளிரக் காணப் பெற்ற*
 இருநிலத்தார்க்கிமையவர் நேர் ஒவ்வார் தாமே (4)

வலி வணக்கு வரை நெடுந்தோள் விராதைக் கொன்று*
 வண் தமிழ் மா முனி கொடுத்த வரிவில் வாங்கி*
 கலை வணக்கு நோக்கரக்கி மூக்கை நீக்கிக்*
 கரனோடு தூடணன் தன் உயிரை வாங்கி*
 சிலை வணக்கி மான் மரிய எய்தான் தன்னைத்*
 தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*
 தலை வணக்கிக் கை கூப்பி ஏத்த வல்லார்*
 திரிதலால் தவமுடைத்துத் தரணி தானே (5)

தனமருவு வைதேகி பிரியல் உற்றுத்*
 தளர்வெய்திச் சடாயுவை வைகுந்தத்தேற்றி*
 வனமருவு கவியரசன் காதல் கொண்டு*
 வாலியைக் கொன்றிலங்கை நகர் அரக்கர் கோமான்*
 சினம் அடங்க மாருதியால் சுடுவித்தானைத்*
 தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*
 இனிதமர்ந்த அம்மாளை இராமன் தன்னை*
 ஏத்துவார் இணையடியே ஏத்தினேனே (6)

குரை கடலை அடல் அம்பால் மறுக வெய்து*
 குலை கட்டி மறுகரையை அதனால் ஏறி*
 எரி நெடு வேல் அரக்கரொடும் இலங்கை வேந்தன்*
 இன்னுயிர் கொண்டவன் தம்பிக்கரசும் ஈந்து*
 திருமகளோடினிதமர்ந்த செல்வன் தன்னைத்*
 தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*

அரசமர்ந்தான் அடி சூடும் அரசை அல்லால்*
அரசாக எண்ணேன் மற்றரசு தானே (7)

அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி எய்தி*
அரசெய்தி அகத்தியன்வாய்த் தான் முன் கொன்றான்
தன்* பெருந்தொல் கதைக் கேட்டு மிதிலைச் செல்வி*
உலகுய்யத் திரு வயிறு வாய்த்த மக்கள்*
செம் பவளத் திரள்வாய்த் தன் சரிதை கேட்டான்*
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*
எம்பெருமான் தன் சரிதை செவியால் கண்ணால்
பருகுவோம்* இன்னமுதை மதியோம் அன்றே (8)

செறி தவச் சம்புகன் தன்னைச் சென்று கொன்று*
செழு மறையோன் உயிர் மீட்டுத் தவத்தோன் ஈந்த*
நிறை மணிப் பூண் அணியும் கொண்டிலவணன் தன்னைத்*
தம்பியால் வான் ஏற்றி முனிவன் வேண்ட*
திறல் விளங்கும் இலக்குமனைப் பிரிந்தான் தன்னைத்*
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்
உறைவானை* மறவாத உள்ளந் தன்னை
உடையோம்* மற்றுறுதுயரம் அடையோம் அன்றே (9)

‡அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி*
அடல் அரவப் பகையேறி அசுரர் தம்மை
வென்று* இலங்கு மணி நெடுந்தோள் நான்கும் தோன்ற*
விண் முழுதும் எதிர்வரத் தன் தாமம் மேவி*
சென்றினிது வீற்றிருந்த அம்மான் தன்னைத்*
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*
என்றும் நின்றான் அவன் இவனென்றேத்தி* நாளும்
இறைஞ்சுமினோ எப்பொழுதும் தொண்டீர் நீரே (10)

‡தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடம் தன்னுள்*
திறல் விளங்கு மாருதியோடமர்ந்தான் தன்னை*
எல்லை இல் சீர்த் தயரதன் தன் மகனாய்த் தோன்றிற்-
றது முதலாத்* தன் உலகம் புக்கதீறா*

கொல் இயலும் படைத் தானைக் கொற்ற வொள்வாள்*
கோழியர்கோன் குடைக் குலசேகரன் சொற் செய்த*
நல் இயல் இன் தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார்*
நலம் திகழ் நாரணன் அடிக்கீழ் நண்ணுவாரே (11)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥